

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta: ..... **Lucie Polednová**
Název bakalářské práce: ..... **Neúspěšné návrhy na registraci církví
a náboženských společností
v letech 2002–2016**
Vedoucí: ..... **Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D.**
Odevzdání posudku: ..... **červen 2018**

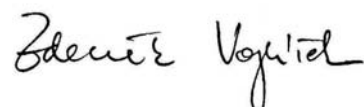
Téma bakalářské práce není příliš atraktivní, je ale velmi přínosné pro zkoumání vztahu českého státu k nově vznikajícím náboženským společnostem tak, jak se projevuje v registračním řízení podle zákona 2/2003 Sb. Jak autorka práce správně uvedla, tento vztah byl odpočátku poznamenán nedůvěrou a podezřením ze strany poučených odborníků (včetně religionistů), že ministerští úředníci nebudou k novým náboženským společenstvím spravedliví a vstřícní. Neúspěšní žadatelé ostatně toto podezření stále chovají. Považuji tedy za velmi užitečné, že studentka popsala a shrnula procesy neúspěšných žádostí, takže díky její práci je možné se s těmito procesy rychle a přehledně seznámit a vytvořit si vlastní názor. Ten patrně nebude příliš odlišný od závěru, k němuž studentka dospěla, a to, že registrující orgán postupuje pečlivě a že jeho posuzování pravdivosti předkládaných údajů, které se na první pohled skutečně může zdát až příliš přísné, je vzhledem k nečekanému množství chyb (anebo snad i případů nečestného jednání) zcela oprávněné.

Hlavní metoda práce – zkoumání listinných záznamů registračních řízení a zobecňování takto získaných poznatků – se jeví jako adekvátní cíli bakalářské práce. Je škoda, že přitom zůstala stranou výslovně religionistická dimenze: práce by byla ještě více užitečná, kdyby jednotlivá společenství byla charakterizována třeba jen stručným přiřazením k náboženské tradici, z níž vycházejí. U některých společenství je tento původ zřejmý, u jiných zůstává poněkud záhadou (Křesťanská církev svobodných řeholníků, The Church of All Saints). Tato charakteristika ovšem nebyla v zadání práce ani v rozhovorech v průběhu studentčiny přípravy požadována a její absenci nelze studentce vyčítat. Je jenom zřetelné, že k úspěšnému dokončení práce studentce prospěla spíše její schopnost pochopit právní souvislosti registračních procesů než religionistické kompetence, jichž nabyla během svého bakalářského studia. Je každopádně namístě ocenit, že se v právnických textech dobře zorientovala (s pouze občasnou drobnou terminologickou záměnou), zvláště v takových, které vznikly například v průběhu velmi komplikovaného registračního procesu Ukrajinské pravověrné řecko-katolické církve. Vzhledem k tomu, že bakalářská práce je obhajována na katedře religionistiky, bylo by vhodné některé nesamozřejmé pojmy vysvětlit, například v tvrzení, že „stát kolektivní projev náboženství nereguluje, ale jen omezuje“ (str. 13).

Podobně jako metodu považuji i strukturu práce za odpovídající. Studentka nejprve vložila registrační procesy do kontextu obecných otázek náboženské svobody a do historického kontextu. Zcela správně popsala zákon, na jehož základě jsou církve a náboženské společnosti registrovány, a uvedla i několik sporných bodů, které se registrace týkají. Shrnutí, zhodnocení a závěr jsou spíše stručné, ale jednoznačné a výstižné. Nepříjemnou faktickou chybu jsem našel jenom jednu, a to nesprávně uvedený název Československé církve husitské v pojednání (na str. 31), v němž právě na názvu velmi záleží.

Formální stránka bakalářské práce kolegyně Polednové je v pořádku. Studentka správně cituje a správně uvádí literaturu, z níž čerpala (kromě přiřazení vyjádření Dana Drápala k odborným článkům na str. 54). Stylová úroveň je velmi dobrá (snad až na časté používání spojek „neboť“, „přičemž“ nebo „jelikož“ v začátcích souvětí), práce netrpí ani pravopisnými chybami.

Celkově: bakalářská práce studentky Lucie Polednové nepůsobí jako dobrodružství religionistického bádání ani neznamena průlom v religionistickém myšlení. Nic takového nebylo ani ambicí studentky. Největší část bakalářské práce tvoří suchý, ačkoli v žádném případě jednotvárný či nezajímavý popis registračních řízení. Studentka v něm osvědčila pečlivost, píli a svědomitost a splnila přesně to, co si předsevzala. Za to jí bezpochyby patří pochvala a hodnocení stupněm „výborně“.

Zdeněk Vojtíšek